

[Johan Asmussen.]

betryggende alderdom, der er sparet op til i en menneskealder, er gået fløjten.“

Det er et eksempel på, at folk, der har en formue med en masse nuller, og som på papiret efter gammeldags opfattelse ser ud til at være velhavere, i dag mindre er det, end de tidligere har været. I virkeligheden er det de mennesker, der i gamle dage med et sirligt udtryk kaldes „pauvres honteux“, de skamfulde fattige, eller hvordan man nu vil oversætte det. Det er en kreds af mennesker, som i virkeligheden bliver fattige, og det hjælper dem derfor ikke, at man nu forhøjer formueskattegrænsen til 200.000 kr., når man stopper op med hensyn til lettelse ved de 600.000 kr.

Det er jo noget, der ikke mindst gælder landmændene, og jeg ser, at De samvirkende danske Landboforeninger også er gået stærkt ind for dette. Navnlig har man fra den side udtrykt beklagelse over, at 3 pct.-reglen ikke bliver ændret, eller rettere: man har opfordret dertil. Også jeg undrer mig noget over, at man ikke under udvalgsarbejdet har fået ajourført de 3 pct. Det er og bliver fuldstændig urimeligt, at man ikke har reguleret på det punkt. Den lempelse, som denne regel egentlig skulle indeholde, burde jo i nogen grad være fulgt med op.

Disse betragtninger gælder for øvrigt særlig for bylandmændene — det var vist det ærede medlem hr. Foged, der var inde på dette spørgsmål. Det er imidlertid et problem for sig, som vi måske skal komme ind på på anden måde, men som sagt er de pågældende ganske overordentlig ilde stedt, sådan som afgiftsskatteforliget nu kom til at se ud.

Hvad angår børnetilskuddene, er vi enige i, at de ikke for øjeblikket kan sættes op. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på.

Lad mig for en ordens skyld sige, at vi selvfølgelig kan stemme for den forbedring, der dog altid ligger i, at formuegrænsen forhøjes til 200.000 kr.

Vi kan også stemme for forhøjelsen af

opkrævningsvederlaget til kommunerne og naturligvis for det første rent formelle ændringsforslag, derimod ikke for ændringsforslagene nr. 3 og nr. 5.

Ved lovforslagets tredje behandling må vi afholde os fra at stemme; vi kan ikke tage medansvaret for udskrivningsloven som sådan.

Niels Westerby: Jeg kan anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1, 2 og 4. Specielt for så vidt angår ændringsforslag nr. 1, mener jeg, at det er rigtigt efter den 13. alm. vurdering at føre formueskattegrænsen op til det, der er foreslået i ændringsforslaget. Jeg anbefaler dette.

Derimod kan jeg ikke anbefale ændringsforslagene nr. 3 og 5, som er stillet af det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Hr. Aksel Larsen siger, at der er kommet en række forbrugsafgifter, og som en kompensation for disse skal der gives øgede børnetilskud. Nu er det jo sådan, at de forbrugsafgifter, der er kommet, gælder vin, spiritus, tobak og den slags varer, og mig bekendt indgår vin, spiritus og tobak ikke i børns forbrug; derfor er der ikke nogen grund til at give kompensation for disse afgiftsforhøjelser.

I øvrigt er jeg enig i, at vi må tage børnetilskudstanken op i forbindelse med skattereformen. Der skal gives fuld kompensation for den merværdiafgift, som ventes indført, men derudover må også børnetilskudstanken i høj grad tages i betragtning i forbindelse med almindelige familiepoltiske overvejelser. Det hører fremtiden til og forhåbentlig den nærmeste fremtid.

Jeg mener at kunne fastslå, at det i virkeligheden er et vidnesbyrd om åndelig fattigdom hos de fire gamle partier, at man har diskuteret en skattereform i 15 år eller mere og nu er kommet dertil, at vi ser en så udpint udskrivningslov som den, der foreligger i dette tilfælde. Det er jo i virkeligheden en udskrivningslov efter de forhåndenværende søms princip, og det er for så vidt et fælles ansvar for regeringsparti og oppositionspartier. Jeg synes, vi bør